

Tweede Enkhuizer Dictee

auteur: Gerard Wortel

Het hedendaagse serene en idyllische karakter van de Drommedaris (voorheen de Ketenpoort), waar cultuursnuivers, vergader- en feestbeesten, curieuzeneuzen, eendagstoeristen en Joost mag weten wie hun verstrooiing botvieren, contrasteert alleszins met de historische context van deze citadel.

Zo wordt de toenmalige geschutskelder vanwaaruit naderende flottieljes met molesterende gauwdieven naar de filistijnen werden geschoten en als zodanig buiten gebruikstelling geplaatst, nu aangewend voor allerhande jolijt, zoals cabaretvoorstellingen, vari  theater, optredens van singer-songwriters en breugeliaanse gelagen, die ongebreideld plaats kunnen vinden al naargelang de APV het toelaat.

De eerste etage, die dienstdoet als grand café waar bijwijlen slovende, nietsontziende linguïsten zich buigen over woorden als 'jijen' en 'jouen', was oorspronkelijk een cachot voor gannefen, Maleiers, terdoodveroordeelden, het janhagel en ander louche volk die in een klanttevredenheidsonderzoek hun domicilie hoogstwaarschijnlijk niet als een luilekkerland zouden kwalificeren.

Als na-ijleffect van het cataclysm van de Tachtigjarige Oorlog werd de vesting verhoogd met een ribgewelfde etage die dienstdeed als bajes, buskruitopslag en accijnskantoor, totdat omstreeks negentienhonderdzestig de Drommedaris geconfisqueerd werd door een groep altruïstische studenten, die om hunnentwil het bolwerk atypisch transformeerden in een studentencentrum waar cultureel-maatschappelijke, bacchanale en culinaire soirees georganiseerd werden.

De augiasstal die deze studentikoze goochemerds aanvankelijk creëerden in de door hen buitgemaakte accommodatie sloeg godzijdank successievelijk om in een geordende bedoening, waardoor de Drommedaris is ge  graded tot een prestigieus buurtcentrum met een ongeëvenaarde programmering, voornamelijk gerund door volontairs die zich er niet met een jantje-van-leiden van afmaken.

De kolossale vesting, die dienstdoet als epicentrum van de cultuur in Enkhuizen, moet zich in tweeduizend zestien nog steeds pantseren tegen de dreiging van buitenaf. Nu ligt het gevaar echter bij de politiek met haar gewauwel over bezuinigingen, terwijl een remissie op het budget desastreus zou zijn en de Drom subiet in armoede zou doen vervallen.

De partijen zijn gewaarschuwd: de alom geduchte kerkers zijn nog steeds intact.